

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-369/2025
cu privire la examinarea contestației înaintate de către avocatul XXXXXX
XXXXXX, în interesele lui XXXXX XXXXXX, împotriva Hotărârii Colegiului de
disciplină și etică nr.3-44/2025 din 30.05.2025

21 octombrie 2025

municipiul Chișinău

Examinând în procedură scrisă contestația înaintată de către avocatul XXXXXX XXXXXX, în interesele lui XXXXX XXXXXX, împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-44/2025 din 30.05.2025, audiind informația prezentată de către doamna Mariana Cherpec, Consiliul Superior al Procurorilor–

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-44/2025 din 30.05.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de către avocatul XXXXXX XXXXXX, în interesele lui XXXXX XXXXXX, împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 25.02.2025, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului-șef interimar Nicolai Levandovski și a procurorului din cadrul aceleiași procuraturi, Alexandr Vlah, din motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

La data de 09.06.2025, avocatul XXXXXX XXXXXX, care acționează în interesele lui XXXXX XXXXXX, a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație, prin care a solicitat admiterea contestației și anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-44/2025 din 30.05.2025.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară:

La 21.01.2025, Procuratura Generală a redirecționat Consiliului Superior al Procurorilor sesizarea avocatului XXXXXX XXXXXX, formulată în interesele lui XXXXX XXXXXX și recepționată la 22.01.2025, privind pretinse abateri disciplinare săvârșite în exercițiul funcției de către procurorul-șef interimar al Procuraturii UTA Găgăuzia, Nicolai Levandovski, și de către procurorul din cadrul aceleiași procuraturi, Alexandr Vlah.

Petiționarul a invocat faptul că, procurorii Nicolai Levandovski și Alexandr Vlah ar fi comis acțiuni susceptibile de a constitui abateri disciplinare în legătură cu modul de gestionare a urmăririi penale nr. xxxxxxxxxxxx, pornită la xx.xx.2024 în temeiul art.182 alin.(2) din Codul penal, pe faptul votării, de către o persoană neidentificată, în numele altor locatari ai Căminului xxxxxxxxxxxx din municipiul XXXXXX.

Autorul sesizării a arătat că dispozițiile art. 182 alin. (2) din Codul penal sancționează falsificarea rezultatelor votării, însă, în cauză, acțiunile reținute nu ar corespunde acestei încadrări juridice. Conducerea urmăririi penale a fost dispusă procurorului Alexandr Vlah din cadrul Procuraturii UTA Găgăuzia.

Potrivit celor relatate, la xx.xx.2024, ofițerul de urmărire penală XXXXXX XXXXXX, din cadrul Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia, în temeiul art. 165–167 CPP, l-a reținut pe XXXXX XXXXXX. Autorul sesizării, XXXXXX XXXXXX, a fost desemnat apărător din oficiu. În prima zi lucrătoare după reținere, respectiv la

xx.xx.2024, acesta a depus la Procuratura UTA Găgăuzia o cerere prin care a solicitat eliberarea persoanei reținute, invocând nereguli în procesul de reținere și în procedura aplicată.

Autorul sesizării a mai susținut că, în procesul-verbal de reținere din xx.xx.2024, s-a consemnat că Xxxxxx Xxxxxx ar fi votat în locul altor persoane - fapt ce corespunde elementelor infracțiunii prevăzute la art. 182 alin. (1) din Codul penal, și nu celor prevăzute la alin.(2), privind falsificarea rezultatelor votării. În opinia sa, procurorul Alexandr Vlah a atribuit în mod eronat o calificare mai gravă faptei, ceea ce a permis solicitarea aplicării măsurii arestului preventiv.

În sesizare s-a mai menționat că, atât în procesul-verbal de reținere din xx.xx.2024, cât și în ordonanța procurorului Alexandr Vlah din xx.xx.2024 privind punerea sub învinuire, nu s-a indicat dacă presupusele acțiuni ale lui Xxxxxx Xxxxxx au influențat rezultatele referendumului și alegerilor prezidențiale. În aceeași zi, procurorul a respins cererea apărării privind eliberarea clientului, arătând că instanța dispusese măsura arestului la domiciliu pentru 15 zile.

Petiționarul a susținut că argumentele apărării referitoare la calificarea ilegală a faptelor au fost ignorate. La xx.xx.2024, procurorul Alexandr Vlah a formulat acuzația în temeiul art. 182 alin.(2) din Codul penal și a solicitat Judecătoriei Xxxxxx aplicarea arestului preventiv pentru 30 de zile. Ulterior, procurorul a depus demersuri privind suspendarea din funcție a lui Xxxxxx Xxxxxx, prelungirea măsurii preventive și contestarea hotărârilor instanțelor care le-au respins, însă toate aceste demersuri au fost respinse ca nefondate.

Petiționarul a arătat că, la 02.12.2024, a adresat o cerere procurorului-șef interimar Nicolai Levandovski, pentru clarificarea acuzațiilor și identificarea persoanelor pretins influențate de Xxxxxx Xxxxxx; cererea a fost respinsă la 03.12.2024 de procurorul Alexandr Vlah, cu motivarea că recalificarea faptelor ține de competența organelor de urmărire penală și a instanței de judecată. Cu toate acestea, la 09.12.2024, procurorul Alexandr Vlah a modificat învinuirea, recalificând acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx potrivit art.182 alin. (1) din Codul penal — votul în locul altor persoane. În opinia autorului, recalificarea confirmă caracterul eronat al învinuirii inițiale și utilizarea intenționată a unei încadrări mai grave pentru a justifica măsuri preventive severe.

Petiționarul a mai susținut, totodată, că procurorii Alexandr Vlah și Nicolai Levandovski ar fi acționat cu intenția de a induce în eroare instanțele printr-o calificare falsă a faptelor, obținând astfel temei pentru o restrângere nejustificată a libertății lui Xxxxxx Xxxxxx. Petiționarul subliniază că, în perioada 25 octombrie – 9 decembrie 2024, fapta a fost greșit încadrată conform art. 182 alin.(2) din Codul penal, deși elementele corespundeau alin.(1) al aceluiași articol.

După recalificare, procurorul a anunțat finalizarea urmăririi penale și trimiterea cauzei în judecată. De asemenea, petiționarul a notat că, potrivit informațiilor difuzate în presă, Xxxxxx Xxxxxx ar fi votat pentru X de persoane din Căminul xxxxxxxxxx, însă în acuzația formulată de procuror s-a reținut inițial cifra de X persoane, iar ulterior, după modificarea învinuirii, doar X persoane: Xxxxxxxx Xxxxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx.

Potrivit autorului sesizării, la 07.11.2024, a adresat procurorului-șef interimar Nicolai Levandovski o cerere privind scurgerea în presă a informațiilor despre urmărirea penală. Cererea a fost transmisă ulterior conducătorului organului de poliție

al UTA Găgăuzia, Xxxxx Xxxxx, deși acesta nu ar fi avut competența legală de a investiga cauza. În cerere s-a invocat posibila încălcare a art.315 alin.(2) din Codul penal - divulgarea intenționată a informațiilor din urmărirea penală de către persoane implicate în proces.

La 09.12.2024, a mai fost depusă o cerere către procurorul-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia pentru evaluarea legalității acțiunilor persoanelor care au efectuat înregistrarea video a procesului de votare în Xxxxxxx xxxxxx, din perspectiva posibilei încălcări a secretului votului. Prin ordonanța din 10.12.2024, procurorul Alexandr Vlah a respins cererea, reținând că obiectul urmăririi penale nu viza aceste persoane.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor:

Prin Decizia din 25.02.2025, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului-șef interimar al Procuraturii UTA Găgăuzia, Nicolai Levandovski, și a procurorului din cadrul aceleiași procuraturi, Alexandr Vlah, motivând că nu au fost identificate temeiuri pentru angajarea răspunderii disciplinare.

În urma verificării sesizării, Inspecția procurorilor a constatat că, nu au fost identificate norme procesual-penale încălcate de procurorii menționați în raport cu calificarea juridică a acțiunilor făptuitorului sau cu punerea acestuia sub învinuire. Potrivit art. 27 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele potrivit propriei convingeri, formate în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Din perspectivă jurisprudențială, erorile sau omisiunile procesuale trebuie corectate prin căile de atac prevăzute de lege, și nu prin sancționarea disciplinară a procurorului. Excepție pot constitui doar situațiile în care procurorul a acționat cu rea-credință ori a comis omisiuni grave care au prejudiciat interesele justiției sau drepturile părților. În aceste cazuri, remediul principal este utilizarea căilor de atac și a mecanismelor procesuale prevăzute de lege.

Interpretarea normelor de drept material de către procuror, efectuată cu bună-credință, rațional și argumentat, nu poate constitui abatere disciplinară, întrucât reprezintă exercitarea firească a atribuțiilor sale legale. În privința soluției de trimitere în judecată a lui Xxxxx Xxxxxx pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.182 alin.(1) din Codul penal, Inspecția a reținut că aprecierea probatoriului administrat face parte din competența exclusivă a procurorului de caz, în temeiul principiului liberei aprecieri a probelor.

În doctrina disciplinară se menționează că evaluarea juridică a faptelor și interpretarea normelor procesuale de către procuror trebuie analizate cu prudență, pentru a nu aduce atingere independenței sale funcționale. Totodată, din explicațiile procurorului Alexandr Vlah s-a constatat că aplicarea măsurii preventive a fost motivată de riscuri procesuale concrete identificate în cauză.

În lipsa unor dovezi care să ateste intenția de a exercita presiuni asupra învinuitului, angajarea răspunderii disciplinare pe acest temei a fost considerată neîntemeiată. Inspecția a mai subliniat că, în procesul de verificare disciplinară, inspectorul nu poate substitui atribuțiile procurorului ierarhic superior sau ale instanței de judecată. Aprecierea vinovăției disciplinare trebuie să se bazeze pe probe

clare și concludente, iar în cauză nu s-au identificat elemente care să demonstreze că procurorul Alexandr Vlah ar fi acționat cu rea-credință ori în mod neargumentat.

Deoarece dosarul penal privind pe XXXXX XXXXXX se afla, la data emiterii deciziei Inspecției procurorilor, pe rolul instanței de judecată, iar până la acel moment nu existau acte irevocabile care să anuleze acțiunile procurorului, Inspecția a apreciat că angajarea răspunderii disciplinare pentru pretinsa abatere prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură este inadmisibilă.

Or, potrivit art. 297 alin.(4) din Codul de procedură penală, toate cererile și plângerile depuse după trimiterea cauzei în judecată sunt de competența instanței sesizate.

Referitor la acțiunile procurorului-șef interimar Nicolai Levandovski, Inspecția a constatat că, soluția acestuia privind transmiterea către Direcția de Poliție XXXXX a demersului avocatului XXXXXX XXXXXXXX referitor la posibila divulgare a datelor din urmărirea penală a fost legală și conformă competenței materiale stabilite de art.269 din Codul procedură penală. Întrucât infracțiunea prevăzută de art.315 din Codul penal (divulgarea informațiilor din urmărirea penală) nu intră în competența altui organ specializat, respectiv, decizia de transmitere a fost justificată.

Totodată, potrivit prevederilor procesuale, alte informații privind infracțiuni, plângeri sau denunțuri care nu întrunesc condițiile de formă prevăzute de art. 263 din Codul procedură penală se înregistrează în Registrul nr.X și se supun controlului suplimentar. În speță, Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia a înregistrat la 08.11.2024 demersul avocatului XXXXXX XXXXXXXX și, în urma verificărilor, a dispus încetarea controlului prin încheierea din 04.02.2025, cu informarea petentului. Această soluție nu a fost contestată până la emiterea deciziei Inspecției (25.02.2025).

Prin urmare, Inspecția procurorilor a reținut lipsa elementului laturii obiective a abaterii disciplinare, respectiv absența unei consecințe prejudiciabile, motiv pentru care angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor Alexandr Vlah și Nicolai Levandovski a fost considerată inadmisibilă.

La 12.03.2025, avocatul XXXXXX XXXXXXXX, acționând în interesele lui XXXXX XXXXXX, a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 25.02.2025, invocând că aceasta nu a asigurat o examinare suficient de completă și eficientă a cazului semnalat.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică:

Prin Hotărârea nr.3-44/2025 din 30.05.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de către avocatul XXXXXX XXXXXXXX, împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 25.02.2025, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor Nicolai Levandovski și Alexandr Vlah.

Analizând probele administrate, Colegiul a concluzionat că procedura de citare pentru ședința din 23.05.2025 a fost legal îndeplinită, în conformitate cu prevederile Regulamentului Colegiului de disciplină și etică. Contestatarul, avocatul XXXXXX XXXXXXXX (acționând în interesele lui XXXXX XXXXXX), a solicitat examinarea cauzei în lipsă și a depus doar copia unui mandat emis pe cauza penală, însoțită de decizia privind acordarea asistenței juridice garantate de stat.

Colegiul a explicat că, potrivit art.50 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și art.46 din Codul administrativ, reprezentarea într-o procedură disciplinară trebuie dovedită prin prezentarea unei împuterniciri valabile (procură,

mandat avocațional sau împuternicire electronică din Registrul corespunzător), distincte de mandatul emis pentru procesul penal. Întrucât un asemenea înscris nu a fost prezentat, reprezentarea în fața Colegiului nu a fost dovedită în mod legal.

În speță, Colegiul a reținut că poziția Inspecției procurorilor, reprezentată de inspectorul Igor Eșanu, privind respingerea contestației este întemeiată, materialele cauzei nefiind de natură să angajeze răspunderea disciplinară a procurorilor vizați. Totodată, lipsa împuternicirilor de reprezentare valabile pentru procedura disciplinară a împiedicat examinarea pe fond a contestației, întrucât o astfel de examinare ar fi putut afecta drepturile și interesele legitime ale persoanei reprezentate.

Colegiul a subliniat că, deși avocatul are dreptul să formuleze sesizări disciplinare în mod independent (conform art. 43 din Legea nr.3/2016), atunci când acționează ca reprezentant al unei părți într-un dosar penal este necesară o împuternicire distinctă, conform art.46 din Codul administrativ, având în vedere natura autonomă a procedurii disciplinare și efectele juridice specifice acesteia.

În consecință, Colegiul de disciplină și etică a apreciat contestația ca neîntemeiată și, în lipsa dovedirii calității de reprezentant pentru procedura disciplinară, nu a procedat la examinarea pe fond.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație:

La 09.06.2025, avocatul XXXXXX XXXXXXXX a înregistrat o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-44/2025 din 30.05.2025.

În susținerea contestației depuse, autorul a invocat că Hotărârea Colegiului de este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea dreptului de acces la justiție și a normelor ce reglementează statutul apărătorului în procesul penal.

Contestatarul a susținut că lipsa împuternicirilor suplimentare, invocată de Colegiu, nu poate constitui un motiv de respingere a plângerii, întrucât dreptul avocatului de a formula cereri și plângeri derivă direct din art. 68 alin. (1) pct. 7) și 14) din Codul de procedură penală, care îi conferă calitatea de participant independent în procedura administrativă.

De asemenea, autorul contestației a afirmat că plângerea nu a fost examinată în fond, fiind respinsă exclusiv pentru lipsa calității procesuale, fără a se analiza și motiva caracterul neîntemeiat al susținerilor prezentate. În opinia sa, o asemenea abordare contravine principiului motivării actelor administrative și regulilor unei proceduri echitabile.

Totodată, contestatarul a arătat că, poziția Colegiului de disciplină și etică este contradictorie față de cea a Inspecției procurorilor, întrucât inspectorul Igor Eșanu, prin Decizia din 25.02.2025, nu a pus în discuție competența avocatului de a depune plângerea, ci a încetat procedura exclusiv pe motivul lipsei elementelor răspunderii disciplinare.

Prin contestația formulată, autorul a solicitat anularea Deciziei Inspecției procurorilor și a Hotărârii Colegiului de disciplină și etică, precum și tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor Alexandr Vlah și Nicolai Levandovski, susținând că aceștia au calificat eronat și intenționat faptele inculpatului XXXXX XXXXXXXX, au refuzat investigarea divulgării datelor din urmărirea penală și nu au inițiat verificări privind posibila încălcare a secretului votului în cauza penală nr. XXXXXXXXXXXX.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor:

Se notează că, potrivit pct.9.5 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor¹, act instituțional revizuit prin Hotărârea nr.1-40/2025 din 20.02.2025, Consiliul Superior al Procurorilor poate examina, în procedură scrisă și fără citarea părților, contestațiile împotriva hotărârilor de încetare a procedurii disciplinare, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse în termenul prevăzut la pct.9.6.

Concomitent, în accepțiunea acestor norme, în cazul examinării în procedură scrisă, părțile sunt informate despre această modalitate și li se acordă un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Poziția inspectorului de caz:

Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Igor Eșanu, a prezentat o referință prin care și-a expus punctul de vedere asupra argumentelor formulate de avocatul XXXXXX XXXXXXXX în contestația acestuia împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-44/2025 din 30.05.2025.

Inspectorul a menționat că avocatul XXXXXX XXXXXXXX a depus sesizarea disciplinară în numele și în interesele lui XXXXX XXXXXXXX, invocând pretinse încălcări ale drepturilor învinutului, și nu ale apărătorului. În consecință, atât în sesizare, cât și în contestație, avocatul a acționat ca reprezentant al inculpatului.

Potrivit art.47 alin.(1) din Codul administrativ, acțiunile întreprinse de reprezentantul împuternicit se atribuie persoanei reprezentate.

Inspectorul a explicat că, la momentul efectuării verificărilor disciplinare, nu exista o practică uniformă privind actele ce conferă împuterniciri pentru participarea într-o procedură administrativă. Între timp, Colegiul de disciplină și etică a stabilit o practică unificată, conform căreia împuternicirile reprezentantului trebuie consemnate prin procură, mandat avocațional sau împuternicire electronică, valabile pentru acțiunile din procedura administrativă.

Inspectorul a reiterat concluzia Colegiului potrivit căreia, având în vedere natura *cvasi-judiciară* a procedurii disciplinare, examinarea pe fond a unei plângeri depuse de o persoană neîmputernicită corespunzător ar putea genera riscuri de vătămare a drepturilor și intereselor legale ale persoanei reprezentate. Aceste riscuri derivă din faptul că procedura disciplinară este distinctă de cea penală, iar apărarea în cauzele penale se stabilește în mod independent și confidențial, cu același avocat sau cu un altul.

În concluzie, inspectorul Igor Eșanu a menționat că, în lipsa unor argumente care să justifice anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-44/2025 din 30.05.2025, în temeiul art.86 alin.(3) lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și pct.9.11 lit. a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, se impune respingerea contestației înaintate de avocatul XXXXXX XXXXXXXX și menținerea hotărârii menționate.

Poziția procurorului Nicolai Levandovski:

¹ Aprobare prin Hotărârea nr.12-225/2016 din 14.09.2016

În argumentarea poziției sale, procurorul-șef interimar Nicolai Levandovski a comunicat că Procuratura UTA Găgăuzia a avut în gestiune cauza penală nr.xxxxxxxxxx, pornită în temeiul art. 182 alin. (2) din Codul penal al Republicii Moldova, privind falsificarea rezultatelor votării.

Acesta a precizat că, în baza probelor acumulate, la 10.12.2024, cauza penală a fost expediată spre examinare Judecătoriei Xxxxxx, iar la momentul actual, a fost pronunțată o sentință de condamnare în privința inculpatului Xxxxx Xxxxxx. Procurorul a menționat că urmărirea penală a fost efectuată și condusă în conformitate cu cerințele legale, cu respectarea deplină a drepturilor și obligațiilor procesuale ale tuturor părților implicate.

Referitor la cerințele formulate de avocatul Xxxxxx Xxxxxxx, procurorul Nicolai Levandovski a arătat că acestea sunt neîntemeiate, explicând că încadrarea juridică a faptelor persoanei bănuite, învinuite sau inculpate se stabilește și se poate modifica pe parcursul procesului penal, în funcție de probele administrate. De asemenea, măsura preventivă aplicată a fost aleasă și confirmată de instanța de judecată competentă.

Totodată, procurorul a subliniat că toate deciziile emise în temeiul art. 274 din Codul de procedură penală sau al Codului administrativ pot fi contestate și supuse controlului judiciar. Prin urmare, neutilizarea acestor căi de atac de către apărător nu poate fi interpretată ca un refuz al procurorului de a examina sau de a verifica circumstanțele invocate în cauză.

În concluzie, procurorul Nicolai Levandovski a solicitat respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de avocatul Xxxxxx Xxxxxxx.

Poziția procurorului Alexandr Vlah:

În argumentarea poziției sale, procurorul Alexandr Vlah a solicitat respingerea ca vădit neîntemeiată și inadmisibilă a contestației depuse de avocatul Xxxxxx Xxxxxxx.

Acesta a subliniat că acțiunile și deciziile adoptate pe caz sunt legale, întemeiate și conforme prevederilor Codului penal, Codului de procedură penală și Codului de etică al procurorului.

În opinia sa, argumentele și raționamentele avocatului Xxxxxx Xxxxxxx sunt repetitive, nu aduc elemente de noutate și au fost anterior examinate și evaluate de către organele competente, inclusiv de Judecătoria Cahul, Oficiul Xxxxx.

Prin urmare, contestația formulată poartă un caracter formal și lipsit de fundament juridic.

Totodată, procurorul a menționat că, la data de xx.xx.2025, Judecătoria Cahul, Oficiul Xxxxxx, a pronunțat sentința de condamnare prin care inculpatul Xxxxx Xxxxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.182 alin.(1) din Codul penal, fiind condamnat la 2 ani de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 ani, în temeiul art.90 din Codul penal.

În concluzie, procurorul Alexandr Vlah a solicitat respingerea contestației avocatului Xxxxxxx Xxxxxxx ca vădit neîntemeiată și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-44/2025 din 30.05.2025 și a Deciziei Inspecției procurorilor din 25.02.2025.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor:

Examinând contestația depusă de către avocatul Xxxxxx Xxxxxxx, argumentele prezentate în susținerea dezacordului cu Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-44/2025 din 30.05.2025, poziția exprimată de către reprezentantul Inspecției procurorilor, poziția procurorilor care au depus referințele la prezenta contestație, argumentele invocate în hotărârea contestată, precum și aspectele aferente procedurii disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor constată că soluția dispusă de Colegiul de disciplină și etică urmează a fi menținută, cu respingerea contestației, ca fiind neîntemeiată.

Pentru susținerea concluziei formulate, vor fi prezentate în continuare raționamentele de fapt și de drept care au fundamentat decizia Consiliului Superior al Procurorilor în această cauză.

1. Cu privire la competența și calitatea procesuală a contestatarului:

Consiliul reține că avocatul Xxxxxx Xxxxxxx a formulat sesizarea și contestația în numele și în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxx, în calitate de apărător desemnat din oficiu pe cauza penală.

Deși, potrivit art.43 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, orice persoană poate sesiza Inspecția procurorilor în legătură cu comportamentul unui procuror, reprezentarea unei alte persoane într-o procedură administrativ-disciplinară impune prezentarea unui act valabil de împuternicire (procură sau mandat distinct), conform art.46 din Codul administrativ.

Colegiul de disciplină și etică a constatat corect că mandatul emis în procesul penal nu conferă avocatului calitatea de reprezentant procesual în procedura disciplinară, acestea fiind proceduri juridice autonome, cu obiect și finalitate diferite. Această concluzie este conformă și cu jurisprudența constantă a Consiliului, potrivit căreia lipsa împuternicirii valabile atrage imposibilitatea examinării fondului, întrucât actele efectuate de o persoană neîmputernicită nu pot produce efecte juridice în numele reprezentatului.

2. Cu privire la fondul pretinselor abateri disciplinare:

Consiliul constată că, în temeiul verificărilor efectuate de Inspecția procurorilor, nu s-au identificat fapte, acțiuni sau omisiuni ale procurorilor Nicolai Levandovski și Alexandr Vlah care să întrunească elementele unei abateri disciplinare, astfel cum aceasta este definită de art.38 din Legea nr.3/2016.

În cauză, Inspecția procurorilor a stabilit că:

- actele procesuale întocmite au fost emise în limitele competenței și cu respectarea normelor de drept penal și procesual penal;
- măsurile preventive aplicate au fost supuse controlului judiciar, instanțele confirmând legalitatea acestora;
- calificarea juridică a faptelor a fost revizuită în cursul urmăririi penale, în baza probelor acumulate, fără a se demonstra intenția vreunei manipulări a încadrării legale;
- nu s-au constatat elemente de rea-credință sau neglijență gravă în sensul art.38 lit.a) și e¹) din Legea nr.3/2016.

Prin urmare, simpla diferență de interpretare a normelor penale sau modificarea încadrării juridice a faptei în cursul urmăririi penale nu poate constitui abatere disciplinară, întrucât asemenea aspecte țin de aprecierea probelor și de exercitarea funcției în baza principiului independenței procurorului.

De asemenea, în lipsa unei hotărâri judecătorești definitive care să infirme actele procurorului ori să stabilească ilegalitatea acestora, nu se poate reține caracterul ilicit sau culpabil al conduitei procesuale.

3. Cu privire la actul de transmitere a plângerii privind divulgarea datelor urmăririi penale:

În ceea ce privește pretinsa încălcare de către procurorul-șef interimar Nicolai Levandovski, prin transmiterea către Direcția de Poliție Xxxxxx a cererii avocatului referitoare la scurgerile de informații în presă, Consiliul constată că acțiunea a fost conformă art.269 din Codul de procedură penală, potrivit căruia organul de urmărire penală este competent să verifice asemenea plângeri, iar transmiterea pentru examinare nu echivalează cu refuzul de a acționa.

Această interpretare este consolidată de practica Inspecției procurorilor, care a reținut în mod constant că actele procedurale efectuate în limitele competenței nu pot fi sancționate disciplinar, în absența unei încălcări evidente a legii sau a unei consecințe prejudiciabile.

Analiza cumulativă a materialelor de verificare, a explicațiilor procurorilor și a circumstanțelor factice denotă că aceștia și-au exercitat atribuțiile legale cu respectarea principiilor legalității, imparțialității și proporționalității, prevăzute de art.4–6 din Codul de etică al procurorului

Or, niciun element din dosar nu indică intenția de a afecta drepturile inculpatului sau de a utiliza atribuțiile funcționale în scopuri abuzive.

Prin urmare, nu se întrunesc condițiile cumulative prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii disciplinare - fapta, vinovăția și legătura de cauzalitate între conduită și consecința prejudiciabilă.

În speța dată, verificările efectuate de Inspeția procurorilor și analiza ulterioară a materialelor de către Colegiului de disciplină și etică și, respectiv, de către Consiliul Superior al Procurorilor au stabilit că nu există elemente care să susțină acuzațiile aduse procurorilor vizați.

La caz, Consiliul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare a unui procuror presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: existența faptei ilicite, vinovăția și legătura de cauzalitate dintre faptă și rezultatul produs. Astfel, pentru a se angaja răspunderea disciplinară, urmează să existe legătura clară între fapta ilicită și efect, adică să fie demonstrat că fără acea faptă, rezultatul nu s-ar fi produs. În doctrina de specialitate în materia răspunderii disciplinare „rezultatul produs” se consideră încălcarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane, ca urmare a unei erori grave de procedură sau a unei conduite necorespunzătoare; întârzierea nejustificată a soluționării dosarelor sau a adoptării unor măsuri procedurale necesare.

Așadar, fără legătură demonstrată între faptă și efect nu se poate angaja răspunderea disciplinară. În prezenta speță, nu s-a constatat întrunirea elementelor necesare pentru reținerea unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii disciplinare în modul prevăzut de Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

În urma examinării contestației depuse de avocatul Xxxxxx Xxxxxxx, împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-44/2025 din 30.05.2025, Consiliul Superior al Procurorilor a constatat că procurorii Alexandr Vlah și Nicolai Levandovski nu au comis abateri disciplinare.

Prin urmare, s-a atestat că procedura de verificare efectuată de Inspecția procurorilor a fost completă, obiectivă și efectuată cu respectarea normelor legale. Nu au fost identificate abateri de la normele deontologice ori fapte care să justifice aplicarea vreunei sancțiuni disciplinare.

Ținând cont de argumentele expuse *supra*, Consiliul Superior al Procurorilor hotărăște respingerea contestației depuse de avocatul XXXXXX XXXXXXXX, ca fiind neîntemeiată, și confirmarea legalității și temeiniciei Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-44/2025 din 30.05.2025.

În temeiul considerentelor expuse, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 9 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în temeiul art.37, art.70 alin.(1) lit. f), art.77, art.86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, pct.9.11 lit. a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, pct.81 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de către avocatul XXXXXX XXXXXXXX, în interesele lui XXXXX XXXXXXXX, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-44/2025 din 30.05.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ